

Rymdfantasten bakom "I rymden..."

intervju: Robert Cumming

Simon (Bill Skarsgård) skjutsas av brorsan (Martin Wallström), armarna fulla av astronomi- och rymdböcker från biblioteket.

FOTO: ©2010 WAIVE FILM - FOTOGRAFER: NIKLAS JOHANSSON (STORA BILDEN), ANDREAS ÖHMAN (INRE BILDEN)

Den svenska komedin *I rymden* finns inga känslor blir landets bidrag till Oscars. Filmen handlar om 18-åriga Simon som har Aspergers och är fascinerad av rymden. Hur fick årets mest folkliga relationskomedi sitt rymdinnehåll? Vi ringde upp regissören Andreas Öhman.

Rymden som metafor

Från ett bullrigt tåg berättar han att det är "sjukt mycket" som händer just nu. En ny långfilm är på gång och andra projekt sjösätts.

Trots ett stort medieintresse för filmen har det inte direkt varit rymdnörden Simon som regissören fått frågor om.

– Det blir mer Aspergersgrejen. Oftast nämner folk rymden i recensioner, att det blir liksom en metafor för där han är mentalt. Det har inte direkt varit en debatt om hur logiskt det är som idé!

Simon brukar rädda sig undan livets press genom att gömma sig i en tvättunna och drömma sig ut på rymdresa. Under filmens gång blir Simons mentala tillvaro allt mer kaotisk, medan han håller sig lugn och hyperorganiserad på utsidan.

Simon har en tydlig förlaga i romanen *Den besynnerliga händelsen med hunden om natten* av den engelske författaren Mark Haddon. I den har huvudpersonen Christopher också Aspergers och är besatt av fysik, beräkningar och astronomi. Men Andreas' inspiration hämtades från andra källor.

– Christopher ville bli astronom, det minns jag. Men just den grejen tog jag från en dokumentär.

Ligga under stjärnorna och fundera

Andreas Öhman har alltid fascinerats av rymden, men inte riktigt på samma sätt som Simon i filmen.

– Jag brukade ligga med en kompis under stjärnorna och fundera vad som låg därute och vad som ligger bakom.

För mig är rymden en väldigt stor romantik.

PA: Simon hittar ett lugn i rymden och vetenskapen. Är det något du känner igen?

– Nä, jag kan göra liknande grejer för att stänga ute världen. Jag gillar att vara själv. Det Simon gör är lite over the top. Men det är många som känner igen sig i Simon. Många tror jag vill bara isolera sig, vill komma till en annan värld.

Filmens rymdanimeringar känns bekanta för den som någon gång sett rymdanimeringar på nätet eller i tv. För Andreas var det viktiga för att berätta om Simons inre värld.

– Det är det som filmen handlar om. Han säger att han inte kan utvecklas, men samtidigt är det de känslorna som håller på att knacka på från insidan.

Att vara trogen Simons inställning och samtidigt göra rymden trovärdigt var inte lätt.

– Det svåraste var det svarta hålet, ingen vet hur det ser ut. Det är svårt att hålla sig trovärdig utan att det går ut över berättelsen. Vi ville att det skulle se verkligt ut, men inte som värsta tv-programmet från USA.

Andreas tror att det är något som folk kan känna igen.

– För honom är rymden ett slags trygghet. Det är det han kan. För mig, jag är bra på att göra film. Det är lättare att göra vad man är bra på.

<http://blogg.irynden.se>

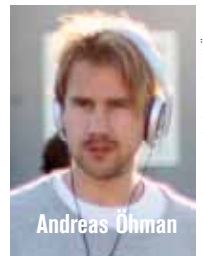

FOTO: ANDREAS ÖHMAN